

Sygn. akt II K 255/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Sosnowska

Protokolant: Małgorzata Kwasigroch

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. – O. w G. – bez udziału

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22.06.2016 r.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

w sprawie

A. D., syna G. i M. z domu B., urodzonego w dniu (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 20.03.2003 r. sygn. akt XIX K 465/03** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł, wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat; zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności orzeczoną niniejszym wyrokiem wykonano w okresie od 12.03.2007 r. do 12.03.2009 r.;
2. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 23.02.2006 r. sygn. akt II K 1429/05** za przestępstwo z art. 191 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności orzeczoną niniejszym wyrokiem wykonano w okresie od 29.09.2005 r. do 23.02.2006 r.
3. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 12.09.2006 r. sygn. akt VIII K 455/06** za przestępstwa z art. 222 § 1 kk oraz z art. 226 § 1 kk na karę łączną 5 miesięcy pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności orzeczoną niniejszym wyrokiem wykonano w okresie od 20.04.2009 r. do 04.08.2009 r.
4. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 16.07.2007 r. sygn. akt II K 167/07** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności orzeczoną niniejszym wyrokiem wykonano w okresie od 04.08.2009 r. do 04.02.2010 r.
5. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 15.07.2013 r. sygn. akt II K 570/13** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz ciąg przestępstw z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności orzeczoną niniejszym wyrokiem wykonano w okresie od 21.09.2013 r. do 19.09.2015 r.;
6. **Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 23.04.2014 r. sygn. akt II K 184/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności orzeczoną niniejszym wyrokiem skazany odbywa od 19.10.2015 r. do 18.10.2017 r.;

7. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 19.02.2014 r. sygn. akt II K 1732/13** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk oraz ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności orzeczona niniejszym wyrokiem została wprowadzona do wykonania w okresie od 06.01.2018 r. do 01.07.2021 r.; na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 14.12.2012 r., 19.07.2013 r. i 30.07.2013 r. ustalając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

8. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 06.10.2014 r. sygn. akt II K 247/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł; kara pozbawienia wolności orzeczona niniejszym wyrokiem została wprowadzona do wykonania w okresie od 01.07.2021 r. do 29.08.2022 r.; na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 05.08.2013 – 06.08.2013 r. ustalając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

9. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 14.05.2015 r. sygn. akt II K 1353/13** za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności; **wyrok uprawomocnił się w dniu 10.12.2015 r.**, kara pozbawienia wolności orzeczona niniejszym wyrokiem została wprowadzona do wykonania w okresie od 29.08.2022 r. do 26.11.2024 r.;

I. na mocy art. 569 § 1 kpk, art. 570 kpk, art. 86 § 1 kk, art. 91 § 2 kk łączy orzeczone wobec skazanego A. D. wyrokami: Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 23.04.2014 r. sygn. akt II K 184/14, Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 19.02.2014 r. sygn. akt II K 1732/13, Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 06.10.2014 r. sygn. akt II K 247/14 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 14.05.2015 r. sygn. akt II K 1353/13, kary pozbawienia wolności i wymierza w ich miejsce **karę łączną 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności**;

II. w pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania;

III. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w części dotyczącej wyroku Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 20.03.2003 r. sygn. akt XIX K 465/03, Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 23.02.2006 r. sygn. akt II K 1429/05, Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 12.09.2006 r. sygn. akt VIII K 455/06, Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 16.07.2007 r. sygn. akt II K 167/07 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 15.07.2013 r. sygn. akt II K 570/13;

IV. na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu A. D. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku sygn. akt II K 1732/13 w dniach 14.12.2012 r., 19.07.2013 r. i 30.07.2013 r. oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku sygn. akt II K 247/14 w dniach 05.08.2013 r. – 06.08.2013 r., przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. na mocy art. 626 § 1 kk, art. 624 § 1 kk zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 255/16

UZASADNIENIE

A. D. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 20.03.2003 r. sygn. akt XIX K 465/03** za przestępstwo z art. 286 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł, wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby

wynoszący 5 lat; zarządzone wykonanie kary pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności orzeczoną niniejszym wyrokiem wykonano w okresie od 12.03.2007 r. do 12.03.2009 r.

2. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 23.02.2006 r. sygn. akt II K 1429/05** za przestępstwo z art. 191 § 1 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności orzeczoną niniejszym wyrokiem wykonano w okresie od 29.09.2005 r. do 23.02.2006 r.

3. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 12.09.2006 r. sygn. akt VIII K 455/06** za przestępstwa z art. 222 § 1 kk oraz z art. 226 § 1 kk na karę łączną 5 miesięcy pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności orzeczoną niniejszym wyrokiem wykonano w okresie od 20.04.2009 r. do 04.08.2009 r.;

4. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 16.07.2007 r. sygn. akt II K 167/07** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności orzeczoną niniejszym wyrokiem wykonano w okresie od 04.08.2009 r. do 04.02.2010 r.

5. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 15.07.2013 r. sygn. akt II K 570/13** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz ciąg przestępstw z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności orzeczoną niniejszym wyrokiem wykonano w okresie od 21.09.2013 r. do 19.09.2015 r.;

6. **Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 23.04.2014 r. sygn. akt II K 184/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności orzeczoną niniejszym wyrokiem skazany odbywa od 19.10.2015 r. do 18.10.2017 r.;

7. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 19.02.2014 r. sygn. akt II K 1732/13** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk oraz ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; kara pozbawienia wolności orzeczona niniejszym wyrokiem została wprowadzona do wykonania w okresie od 06.01.2018 r. do 01.07.2021 r.; na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 14.12.2012 r., 19.07.2013 r. i 30.07.2013 r. ustalając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

8. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 06.10.2014 r. sygn. akt II K 247/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł; kara pozbawienia wolności orzeczona niniejszym wyrokiem została wprowadzona do wykonania w okresie od 01.07.2021 r. do 29.08.2022 r.; na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 05.08.2013 – 06.08.2013 r. ustalając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

9. **Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 14.05.2015 r. sygn. akt II K 1353/13** za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności; **wyrok uprawomocnił się w dniu 10.12.2015 r.**, kara pozbawienia wolności orzeczona niniejszym wyrokiem została wprowadzona do wykonania w okresie od 29.08.2022 r. do 26.11.2024 r.

(Dowód: dane o karalności k. 5-8; odpisy wyroków w sprawach: II K 1353/13 Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku k. 9-11, XIII Ka 1019/15 Sądu Okręgowego w Gdańsku k. 12, II K 247/14 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku k. 15-16, II K 1732/13 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku k. 17-21, II K 184/14 Sądu Rejonowego w Gdyni k. 27-28; informacje o pobytach i orzeczeniach k. 49-55)

A. D. obecnie osadzony jest w Zakładzie Karnym w K.. Zachowanie skazanego w izolacji więziennej określone zostało jako zmienne. Skazany jest osobą uzależnioną od narkotyków, aktualnie realizuje I. Program Terapeutyczny. W trakcie swojego pobytu skazany był dwukrotnie karany dyscyplinarnie, wielokrotnie został nagrodzony regulaminowo. Nie

było konieczności stosowania wobec skazanego środków przymusu bezpośredniego, w kontaktach z przełożonymi przestrzega obowiązujących przepisów. Prognoza penitencjarna na dalszy pobyt w warunkach izolacji jest jednak umiarkowana z uwagi na to, że w ostatnim okresie zachowanie skazanego uległo pogorszeniu i zostało ocenione negatywnie.

(Dowód: opinia o skazanym k. 56-57)

Sąd zważył co następuje:

Dyrektor Zakładu Karnego w S., pismem z dnia 21 marca 2016 r. w trybie art. 12b Kodeksu karnego wykonawczego zwrócił się o rozstrzygnięcie czy występują przesłanki do wydania wyroku łącznego wobec osadzonego A. D..

W kwestiach dotyczących możliwości połączenia kar orzeczonych wobec skazanego przede wszystkim wskazać należy, iż wobec wejścia z dniem 01 lipca 2015 r. w życie przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) i zmiany z tym dniem stanu prawnego dotyczącego instytucji wyroku łącznego Sąd zobligowany był do zbadania czy w niniejszej sprawie zastosować przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. czy te aktualnie obowiązujące. Konieczność taka wynika bowiem z treści art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396), zgodnie z którym przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

A. D. został skazany wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 20.03.2003 r. w sprawie XIX K 465/03,
- Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 23.02.2006 r., 12.09.2006 r., 16.07.2007 r., 15.07.2013 r., 19.02.2014 r. i 06.10.2014 r. wydanymi w sprawach odpowiednio II K 1429/05, VIII K 455/06, II K 167/07, II K 570/13, II K 1732/13 i II K 247/14,
- Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 23.04.2014 r. w sprawie II K 184/14,
- Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 14.05.2015 r. w sprawie II K 1353/13, który uprawomocnił się w dniu 10.12.2015 r.

W efekcie uznać należało, iż nie wszystkie wymierzone prawomocnie wobec skazanego kary zostały orzeczone przed dniem 01 lipca 2015 r., bowiem do prawomocnego skazania A. D. wspomnianym wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku w sprawie II K 1353/13 doszło już po tej dacie. Wyrok ten wydany został wprawdzie w dniu 14.05.2015 r., jednak uprawomocnił się w dniu 10.12.2015 r., zaś w świetle wyżej przytoczonej treści art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) decydująca jest data uprawomocnienia się wyroku jednostkowego podlegającego łączeniu.

W konsekwencji możliwe było zastosowanie zarówno przepisów dotychczas, jak i aktualnie obowiązujących, zatem rozważyć należało, które z nich są dla skazanego bardziej korzystne.

W sytuacji zastosowania przepisów obowiązujących do dnia 01.07.2015 r., podstawa do wydania wyroku łącznego zaistniałyby w przypadku wyroków Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie II K 184/14, Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku w sprawie II K 1732/13, Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku w sprawie 247/14 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku w sprawie II K 1353/13. Skazany popełnił bowiem w ich przypadku dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, choćby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z przestępstw nimi objętych. Z kolei na mocy art. 85 § 1 i 2 kk w brzmieniu aktualnie obowiązującym jedynym warunkiem do orzeczenia kary łącznej jest to, by kary te podlegały wykonaniu i były karami tego samego rodzaju bądź podlegającymi łączeniu. W efekcie uznać należało, iż możliwość orzeczenia kary łącznej na podstawie aktualnie obowiązujących przepisów

zaistniała w odniesieniu do tych samych wyroków, które zostały wymienione wyżej. Kary orzeczone pozostałymi wydanymi w sprawach A. D. wyrokami jednostkowymi zostały bowiem wykonane, a zatem nie podlegają łączeniu na podstawie obecnych przepisów. W świetle powyższego Sąd uznał, iż należy zastosować przepisy nowe, albowiem zastosowanie przepisów obowiązujących poprzednio nie stworzy względniejszej sytuacji dla skazanego. Zatem zgodnie z regułą zawartą w treści art. 4 § 1 kk, należy stosować ustawę nową.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż potrzeba wydania wyroku łącznego zaszła w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy (wyrok w sprawie II K 1353/13 uprawomocnił się w dniu 10 grudnia 2015 r.), a tym samym na mocy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, Sąd zastosował przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym przez tę ustawę.

Następnie w niniejszej sprawie zbadać należało, czy na podstawie stosowanych, aktualnie obowiązujących przepisów zachodziły podstawy do wydania wyroku łącznego.

W myśl art. 569 § 1 kpk i art. 85 § 1 i 2 kk przesłanki wydania wyroku łącznego są spełnione wtedy, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej i gdy oskarżony został już prawomocnie skazany lub wobec którego orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów. Natomiast warunki do orzeczenia kary łącznej uznaje się za spełnione wówczas, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, a nadto podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne.

Następnym wymogiem jest możliwość połączenia orzeczonych kar, tj. są to kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Mając powyższe na względzie, Sąd zważył, że warunki do wydania wyroku łącznego zaszły w odniesieniu do prawomocnych skazań A. D. wyrokami Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 23.04.2014 r. sygn. akt II K 184/14, Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 19.02.2014 r. sygn. akt II K 1732/13, Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 06.10.2014 r. sygn. akt II K 247/14 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Północ w Gdańsku z dnia 14.05.2015 r. sygn. akt II K 1353/13, a łączeniu podlegały kary pozbawienia wolności orzeczone tymi wyrokami.

Powyższe wynika z informacji o pobytach i orzeczeniach, dotyczących A. D.. Aktualnie odbywa on bowiem od dnia 19.10.2015 r. do dnia 18.10.2017 r. karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 23.04.2014 r. sygn. akt II K 184/14, następnie od dnia 06.01.2018 r. do dnia 01.07.2021r. do wykonania wprowadzono karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 19.02.2014 r. sygn. akt II K 1732/13, następnie od dnia 01.07.2021 r. do dnia 29.08.2022 r. do wykonania wprowadzono również karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 06.10.2014 r. sygn. akt II K 247/14, wreszcie - od dnia 29.08.2022 r. do dnia 26.11.2024 r. - do wykonania wprowadzona została kara 2 lat i 3 miesięcy orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 14.05.2015 r. sygn. Akt II K 1353/13. W efekcie uznać należało, iż wyżej wskazane, orzeczone wobec A. D. kary pozbawienia wolności są karami wymierzonymi na mocy prawomocnych wyroków i podlegają wykonaniu.

Przechodząc do kwestii wysokości orzeczonej wyrokiem kary łącznej przede wszystkim wskazać należy, iż dokonując oceny wymiaru kary łącznej, która powinna zostać wymierzona, Sąd wydający wyrok łączny nie odnosi się do kwestii mających znaczenie przy wymiarze poszczególnych kar jednostkowych, te zostały już bowiem uwzględnione przy orzekaniu właśnie tych kar jednostkowych. Sąd orzekający karę łączną bierze natomiast pod uwagę, zgodnie z treścią art. 85a kk, przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jednocześnie Sąd uwzględnił ustawowe dyrektywy jej wymiaru określone w art.

86 § 1 kk oraz postulaty orzecznictwa nakazujące rozważyć także stopień związku przedmiotowego i podmiotowego w odniesieniu do zbiegających się przestępstw (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., OSNKW 1984/5-6/65), a także względy humanitarne leżące u podstaw instytucji kary łącznej (L. Tyszkiewicz, komentarz do

Kodeksu Karnego, tom II, Gdańsk 2001, s. 268) oraz inne okoliczności, które dotyczą postawy skazanego już po zapadnięciu wyroków objętych postępowaniem.

Zgodnie z art. 86 § 1 kk, karę łączną sąd wymierza w graniach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (zasada absorpcji kar) do ich sumy (zasada kumulacji), nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

Zaznaczyć przy tym należy, że zgodnie z aktualnym orzecnictwem, ideą wydania wyroku łącznego jest uporządkowanie sytuacji prawnej skazanego, a nie działanie jedynie na korzyść skazanego w każdym aspekcie orzekania o wyroku łącznym. Teza o niepogarszaniu sytuacji skazanego w wyroku łącznym nie znajduje oparcia w żadnym z przepisów zamieszczonych w rozdziale IX k.k. ani też w przepisach rozdziału 60 k.p.k. Trudno także uznać za uzasadnione wywodzenie tej zasady z zakazu reformatonis in peius, który z oczywistych powodów nie obowiązuje w procesie wymiaru kary łącznej w ramach wyroku łącznego. W konsekwencji stwierdzić należy, że wprowadzenie tej pozaustawowej zasady do kręgu dyrektyw ograniczających swobodę sądu w procesie wymiaru kary łącznej, nie znajduje ustawowego oparcia, zaś jej konsekwencją jest naruszenie zasad wymiaru kary. (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 15 marca 2011r. II AKa 14/11, KZS 2011/7-8/77). Przy orzekaniu kary łącznej nie może być dowolności w przypadku istnienia kilku możliwych wariantów orzeczenia kar łącznych prowadzącej do tego, że wybiera się wariant najbardziej korzystny dla skazanego. (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 07.12.2011r., II AKa 228/11, KZS 2012/1/25).

Przekładając powyższe rozważania na karę łączną orzeczoną w niniejszej sprawie, łącząc orzeczone wobec skazanego A. D. wyżej wymienionymi wyrokami podlegające łączeniu, jednostkowe kary pozbawienia wolności, Sąd mógł orzec karę łączną w wysokości od 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa z kar jednostkowych) do 8 lat i 11 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar jednostkowych orzeczonych wskazanymi wyżej trzema wyrokami).

Sąd zdecydował w omawianym zakresie o wymierzeniu kary łącznej 8 lat pozbawienia wolności, stosując zasadę absorpcji czy też, innymi słowy, częściowej absorpcji. Za takim rozstrzygnięciem przemawiał szereg okoliczności. W kontekście celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara łączna ma osiągnąć w stosunku do skazanego, Sąd zdecydował o braku podstaw do zastosowania w stosunku do oskarżonego zasady pełnej absorpcji. Jednocześnie jednak Sąd uwzględnił postulaty orzecznictwa nakazujące rozważyć także stopień związku przedmiotowego i podmiotowego w odniesieniu do zbiegających się przestępstw oraz inne okoliczności, które dotyczą postawy skazanego już po zapadnięciu wyroków objętych postępowaniem i ta okoliczność zdecydowała o zastosowaniu w niewielkim stopniu zasady absorpcji, nie zaś pełnej kumulacji. Nie można bowiem zupełnie pominąć opinii Zakładu Karnego, w świetle której prognoza kryminologiczna względem skazanego, choć umiarkowana, nie jest jednak jednoznacznie negatywna.

Wspomniane wyżej okoliczności przemawiały za zastosowaniem w omawianym zakresie przy łączeniu kar w niewielkim zakresie zasady absorpcji i zdaniem Sądu orzeczone, wskazana wyżej kara łączna pozbawienia wolności w należyтым stopniu uwzględnia przedmiotowe okoliczności. W konsekwencji Sąd w zakresie omawianych kar połączył je w sposób wyżej wskazany, orzekając jak w punkcie I wyroku łącznego, a pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu Sąd pozostawił do odrębnego wykonania

Podkreślić należy, iż także w obecnym stanie prawnym nie sposób pominąć przy wymiarze kary łącznej także prewencyjnego oddziaływania kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popęnienie więcej niż dwóch przestępstw jest zawsze istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 r., sygn. akt II AKa 154/01, Prok. i Pr. 2002/4/26). A. D. popełnił szereg przestępstw, zatem należało brać pod uwagę stojące przed karą cele prewencyjne, o czym już jednak wspomniano, jak również kwestie związane z kształtowaniem świadomości prawej społeczeństwa (jako dyrektywa wymiaru kary łącznej wskazane także w treści art. 85a kk), nie do pogodzenia z którymi byłoby swoiste nadmierne premiowanie sprawcy, który popełnił znaczną ilość przestępstw, tylko dlatego, że złożony został wniosek o wydanie wyroku łącznego w czasie umożliwiającym zastosowanie instytucji kary łącznej. Sąd

w pełni podziela stanowisko, iż jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczone jest stosowanie zarówno zasady pełnej kumulacji, jak i zasady pełnej absorpcji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach. W ocenie Sądu takie okoliczności nie ujawniły się w niniejszej sprawie i brak było podstaw do zastosowania w przypadku orzekania kary łącznej zasady pełnej absorpcji czy pełnej kumulacji.

Sąd nie zastosował w stosunku do oskarżonego kumulacji pełnej, co już zasygnalizowano, także z uwagi na treść opinii o skazanym z zakładu karnego, w którym odbywa on karę. Biorąc pod uwagę treść tej opinii, Sąd wydał wyrok łączny w oparciu o zasadę częściowej absorpcji, pozostając w przekonaniu, że skrócenie kar pozbawienia wolności o jedenaście miesięcy należy uznać także i fakt jego regulaminowego zachowania wobec przełożonych w zakładzie karnym.

Jak wyżej wskazano, w odniesieniu do pozostałych kar orzeczonych w wyrokach jednostkowych brak było podstaw do orzekania kary łącznej, a tym samym do wydania wyroku łącznego. Wynika to z faktu, iż kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 20.03.2003 r. sygn. akt XIX K 465/03, Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 23.02.2006 r. sygn. akt II K 1429/05, Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 12.09.2006 r. sygn. akt VIII K 455/06, Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 16.07.2007 r. sygn. akt II K 167/07 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 15.07.2013 r. sygn. akt II K 570/13 zostały już wykonane.

Mając powyższe na uwadze, w punkcie III, na podstawie art. 572 kpk Sąd umorzył postępowanie w części dotyczącej wymienionych wyżej wyroków.

W pkt. IV wyroku na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku sygn. akt II K 1732/13 w dniach 14.12.2012 r., 19.07.2013 r. i 30.07.2013 r. oraz Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku sygn. akt II K 247/14 w dniach 05.08.2013 r. – 06.08.2013 r., przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Na podstawie powołanych w wyroku przepisów zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości uznając, że jego aktualna sytuacja materialna, w tym fakt, iż jeszcze przez długi czas będzie on przebywać w warunkach penitencjarnych, przemawia za uznaniem, że uiszczenie tych kosztów byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe.